

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Ľuboša Szigetiho, v právnej veci navrhovateľiek: **1) A. V., 2) M. R.**, proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad v N.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. 2007/00720-357/04-R-II zo dňa 10. septembra 2007, na odvolanie navrhovateľiek proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 23 Sp 52/2007-15, zo dňa 28. novembra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 23 Sp 52/2007-15 zo dňa 28. novembra 2007 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporcu, ktorým rozhodnutím odporca nepriznal navrhovateľkám vlastnícke právo k nehnuteľnostiam podľa § 1 zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona č. 180/1995 Z.z. (ďalej len „reštitučný zákon“) nachádzajúcim sa v k.ú. Z. M., pretože nepreukázali splnenie podmienok zakotvených v § 3 reštitučného zákona a nepriznal im ani právo na náhradu za časti pozemkov podľa identifikácie parciel č. PO 157/06 zo dňa 10. mája 2006 v PKV č. X. parc. č. X. – lúka o výmere 5072m² a parc. č. X. – stodola o výmere 40m² z dôvodu, že navrhovateľkami nebol preukázaný reštitučný titul, a to dôvod prechodu vlastníctva pozemkov na štát alebo inú právnickú osobu podľa § 3 ods. 1 písm. m) reštitučného

zákona (vyvlastnenie bez vyplatenia náhrady). Odporcovi krajský súd nepriznal náhradu trov konania.

Proti rozsudku krajského súdu podali navrhovateľky odvolanie. Žiadali, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie krajského súdu a priznal im reštitučný nárok na pozemky. Namietali, že otec im dokonca života nepovedal, žeby sa bol dobrovoľne vzdal pôdy, alebo žeby ju bol odpredal, nevideli nikdy kópiu takejto zmluvy. Po smrti otca Okresný súd v Nitre rozhodol, že vložka č. X. bude rozdelená každej na jednu polovicu.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľiek nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal vec podľa § 246c, § 214 ods. 1 O.s.p. v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní, na nariadenom pojednávaní, na ktoré sa navrhovateľky ani odporca napriek riadnemu predvolaniu neodstavili, dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech.

Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a pripojeného administratívneho spisu ako aj spisu krajského súdu dospel odvolací súd k záveru, že závery súdu prvého stupňa vychádzajú z náležitým spôsobom zisteného skutkového stavu a správnej aplikácie príslušných zákonných ustanovení.

Reštitučný zákon v ustanovení § 1 upravuje navrátenie vlastníctva k pozemkom, ktoré neboli vydané podľa osobitného predpisu tak, že vlastníctvo sa vracia k pozemkom, ktoré tvoria

- a/ poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patria,
- b/ lesný pôdny fond.

Podľa § 2 ods. 1 právo na navrátenie vlastníctva k pozemku podľa tohto zákona môže uplatniť oprávnená osoba, ktorá je občanom Slovenskej republiky s trvalým pobytom na jej území a ktorej pozemok prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v období od 25. februára 1948 do 1. januára 1990 (ďalej len „rozhodujúce obdobie“) spôsobom uvedeným v ustanovení § 3.

Podľa § 3 ods. 1 písm. m) reštitučného zákona oprávneným osobám sa navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo inú právnickú osobu v dôsledku vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady.

Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že navrhovateľky si uplatnili dňa 23.11.2004 na Obvodnom pozemkovom úrade v Nitre navrátenie vlastníctva k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k.ú. Z. M., parc. č. X. diel X. – lúka o výmere 1536m² a celá parcela č. X. – stodola o výmere 40m² z PKV č. X.. Odporca

rozhodnutím zo dňa 10.9.2007 rozhodol tak, že navrhovateľkám sa nepriznáva vlastnícke právo ani právo na náhradu za časti pozemkov nachádzajúcich sa v k.ú. Z. M., nakoľko nesplnili podmienky uvedené v § 3 reštitučného zákona. Zo spisu súd zistil, že právny predchodca navrhovateľiek, ich otec I. R., dňa 30.4.1982 podpísal kúpnu zmluvu č. 6544/151-1982-VII/Dr.S o predaji predmetných nehnuteľností. Kúpna zmluva bola uzatvorená medzi kupujúcim: Čsl. štátom – Západoslovenskými vodárňami a kanalizáciami B. a predávajúcim I. R., právnym predchodcom – otcom navrhovateľiek. Kúpna cena bola vlastníčkovi poukázaná poštou do vlastných rúk na základe listu zn. 11563/151-1982/Dr.S zo dňa 22.6.1982.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil so záverom krajského súdu, že v predmetnej veci bolo potrebné rozhodnutie odporcu ako vecne správne potvrdiť, keďže tento správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil. Navrhovateľky v správnom konaní nepreukázali, žeby splnili v prípade nimi uplatneného reštitučného nároku reštitučný titul na navrátenie vlastníctva k pozemkom po pôvodnom vlastníčkovi, resp. práva na náhradu za pozemky v zmysle § 3 ods. 1 písm. m) reštitučného zákona.

Pokiaľ teda krajský súd potvrdil napadnuté rozhodnutie odporcu ako vecne správne, nepochybil a odvolací súd podľa § 219 O.s.p. rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p., § 250k ods. 1 O.s.p. a § 250l ods. 2 O.s.p. a účastníkom nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania (navrhovateľ nebol v konaní úspešný a odporca podľa zákona nemá nárok na náhradu trov konania).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 17. júla 2008

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová